

Sygn. akt II K 285/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant: Barbara Lesiak

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – M. G.

po rozpoznaniu w dniach 8 października 2013 r., 5 listopada 2013 r., 3 grudnia 2013 r., 9 stycznia 2014 r., 11 lutego 2014 r., 16 października 2014 r., 25 listopada 2014 r.

sprawy karnej

S. C.

urodzonego (...) w Ż., syna J. i B. z domu C.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 6 kwietnia 2011 r. do 13 kwietnia 2011 r. w miejscowości W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z I. J. z terenu remontowanego zespołu pałacowego zabrał w celu przywłaszczenia dwa odcinki przewodów podtynkowych po 10 m: 2 x 1,5 mm i 3 x 2,5 mm o łącznej wartości 400 zł na szkodę J. J. (2),

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

II. w nocy z 17/18 grudnia 2011 r. w miejscowości W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z I. J. zabrał w celu przywłaszczenia 200 m siatki ogrodzeniowej koloru zielonego o wartości 10.000 zł na szkodę P. Ś.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

III. w nocy z 23/24 marca 2012 r. w miejscowości W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z I. J. z terenu posesji przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia elementy metalowe w postaci różnego rodzaju części zamiennych do maszyn i urządzeń: tulei prowadzących, podpor dragów do wtryskarki, różnych wielkości kół zębatach, różnych wielkości kół pasowych, osi, wałów od średnicy 60 mm x 900 mm do średnicy od 30 mm x 700 mm, rur grubościennych oraz oprzyrządowania do wylewania podmurówek ogrodzeniowych o łącznej wartości 2.400 zł, działając na szkodę P. S.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

I. oskarżonego **S. C.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku, przyjmując, że stanowi on wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 400 (czterystu) złotych grzywny;

II. oskarżonego **S. C.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk, przyjmując, że wartość szkody wyrządzonej przestępstwem wyniosła 4.000 zł i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. oskarżonego **S. C.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk, przyjmując, że został on popełniony w nieustalonym dniu marca 2012 roku, nie później niż 24 marca 2012 roku zaś wartość szkody wyrządzonej przestępstwem wyniosła 1.500 zł i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego **S. C.** w pkt. II i III wyroku i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego **S. C.** w punkcie IV wyroku;

VI. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego **S. C.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VII. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonego **S. C.** do częściowego naprawienia wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę w okresie próby na rzecz pokrzywdzonego P. Ś. kwoty 2.000 (dwóch tysięcy) złotych, zaś na rzecz pokrzywdzonego P. S. kwoty 500 (pięciuset) złotych;

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. G. kwotę 1603,92 zł (tysiąc sześćset trzy złote, dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu S. C.;

IX. zwalnia oskarżonego **S. C.** od uiszczenia opłaty oraz od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 marca 2012 roku P. S. stwierdził, że z jego posesji mieszczącej się w W. przy ul. (...) dokonano kradzieży czterech pojemników płozowych, podestu metalowego oraz drobnych elementów metalowych w postaci części zamiennych o łącznej wadze 1500 kg – tulei prowadzących, podpór drągów do wtryskarki, różnej wielkości kół zębatach i pasowych, osi wałów o średnicy od 60x900 mm do 300x700 mm, rur grubościennych oraz oprzyrządowania do wylewania podmurówek. W ramach prowadzonego przedsięwzięcia pokrzywdzony zajmuje się dorabianiem części do maszyn i urządzeń rolniczych, najczęściej wzorując się na elementach dostarczanych przez klientów.

Oskarżony S. C. zamieszkuje w W.. Od wielu lat zna I. J.. W marcu 2012 roku S. C. wraz z I. J., w późnych godzinach wieczornych pili alkohol w domu tego ostatniego. Około godziny 23.00 kiedy alkoholu zabrakło postanowili pójść na wioskę z zamiarem dokonania kradzieży. Udali się na posesję P. S., ponieważ obaj wiedzieli, że znajduje się tam bardzo dużo złomu. Oskarżony przeskoczył przez ogrodzenie i drobny złom podawał I. J. przez siatkę, natomiast cięższy wynosili wspólnie przez otwartą wcześniej furtkę posesji. Zaczęli gromadzić drobne elementy metalowe w jednym miejscu, jeszcze na posesji pokrzywdzonego, a następnie we dwóch przenosili je do miejsca zamieszkania I. J.. Składowali je w pomieszczeniach, które były przez I. J. wówczas remontowane. K. przenosili złom z posesji P. S.. Część ukradzionego złomu pozostawili przed wejściem do mieszkania I. J. z uwagi na to, iż nie mieli siły go wnieść, a nadto byli nietrzeźwi. Następnego dnia I. J. pojechał sprzedać złom. Po dokonaniu transakcji dał S. C. 50 zł, za które ten kupił wódkę i tytoń.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. C. k. 24 – 25, 35 – 38,

- zeznania świadka P. S. k. 38 v., k. 40 v., 133

- umowa kupna – sprzedaży (...) z dnia 22.03.12 – k. 68 (akta VI K 871/12)

Pokrzywdzony J. J. (2) wykonywał prace remontowe na terenie kompleksu pałacowego Z. C. w W.. Na terenie budowy przechowywał ok. 200 metrów kabla elektrycznego podtynkowego pociętego na kilka odcinków, o wartości 400 zł, wykorzystywanego jako przedłużacze.

Nocą pomiędzy 6 a 13 kwietnia 2011 roku S. C. i I. J. udali się wspólnie na teren posesji Z. C. z zamiarem dokonania kradzieży złomu. Oskarżony bywał tam praktycznie codziennie. I. J. podważył drutem drzwi i wszedł do środka, natomiast S. C. stał na „czatach”. Zabrali ze sobą dwa odcinki przedłużaczy, po czym udali się na teren posesji I. J., który na ogrodzie je powypalał a następnie sprzedał w punkcie skupu złomu przy ulicy (...), za mostem żelaznym w Ś.. Oskarżony nie dostał od I. J. pieniędzy za sprzedany złom, natomiast otrzymał jedzenie, wódkę i tytoń.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. C. k. 24 – 25, 35 – 38,

W nocy z 17/18 grudnia 2011 roku S. C. wraz z I. J., udali się na działkę budowlaną w W., należącą do P. Ś.. Na słupach zauważyli założoną zieloną siatkę i postanowili ją zdjąć i ukraść. I. J. przecinał siatkę, natomiast oskarżony ją ciągnął i zwijał po ziemi. W trakcie kiedy zwijali siatkę, I. J. zadzwonił do nieustalonej osoby i po chwili przyjechał samochód, a jego kierowca pomagał zapakować siatkę do auta. Następnie I. J. samochodem pojechał na teren swojej posesji, a oskarżony poszedł tam na piechotę. Obaj wyciągnęli siatkę z samochodu i przenieśli na tył ogrodu oskarżonego. S. C. dostał za tę siatkę od I. J. 300 zł.

Pokrzywdzony P. Ś. wycenił wartość siatki ogrodzeniowej na kwotę 4000 zł, tyle też zapłacił za jej ponowne zamontowanie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego S. C. k. 24 – 25, 35 – 38,

- zeznania świadka P. Ś. k. 137v., 27

- kopia rachunku – k. 153

Oskarżony S. C. ma obecnie 41 lat, jest rozwiedziony, posiada jedno dziecko. Ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest murarzem. Obecnie jest bezrobotny, utrzymuje się z renty. Nie był wcześniej karany sądowo.

Dowód:

- dane osobowo – poznawcze k. 35 – 36

- dane o karalności oskarżonego k. 37

Oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy ani inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. Stwierdzono u niego zespół zależności alkoholowej, obecnie w stanie deklarowanej abstynencji oraz organiczne zaburzenia osobowości. Jest osobą o inteligencji poniżej przeciętnej, ale w granicach normy osobniczej. W datach zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Jeśli był wówczas w stanie upojenia alkoholowego, miało ono charakter upojenia prostego, którego skutki i następstwa oskarżony mógł przewidzieć.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna k. 82-85

Oskarżony S. C. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym za pierwszym i drugim razem przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów i złożył obszerne wyjaśnienia zgodne z ustaleniami faktycznymi. Następnie

podczas składania kolejnych wyjaśnień wszystkiemu zaprzeczył utrzymując, że nie rozumie zarzutów, nie wie o co chodzi, nie pamięta co do tej pory wyjaśniał podczas przesłuchań. Wskazywał na problemy z pamięcią. Stwierdził, iż zarzucanych czynów nie mógł popełnić.

Na rozprawie przed Sądem oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie podtrzymał wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego, w których wskazywał na swoje sprawstwo. Wyjaśnił, iż wcześniej przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów z uwagi na to, iż był wtedy po atakach padaczkowych.

- wyjaśnienia oskarżonego S. C. k. 24 – 25, 35 – 38, 78 – 79, 127 v.

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w głównej mierze na wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w zakresie w jakim przyznał się on wówczas do popełniania zarzucanych mu czynów, a nadto na zeznaniach pokrzywdzonych: P. S., P. Ś., J. J. (2) oraz na dowodach z dołączonych do akt dokumentów.

Pierwsze wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym są szczegółowe i pozbawione wewnętrznych sprzeczności. Dokładnie opisują okoliczności dokonania poszczególnych kradzieży. Są wiarygodne i znajdują pełne odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Brak jest podstaw do przyjęcia, że treść tych wyjaśnień została oskarżonemu zasugerowana przez przesłuchującego lub też że oskarżony składając je podał zmyślane okoliczności. Nie zmienia takiej oceny fakt, że współsprawca tych czynów, I. J. zaprzeczał swojemu udziałowi w ich dokonaniu, gdyż prawomocnym wyrokiem tut. Sądu wydanym pod sygn. akt VI K 871/12 został skazany za ich popełnienie, a ustalenia sądu orzekającego w tamtej sprawie były tożsame z aktualnie poczynionymi ustaleniami Sądu. Dlatego też wyjaśnienia złożone przez oskarżonego złożone jako ostatecznie w postępowaniu przygotowawczym, podobnie jak jego depozycje przedstawione na rozprawie Sąd ocenił jako przejaw obranej ostatecznie przez oskarżonego linii obrony ukierunkowanej na uniknięcie odpowiedzialności karnej i jako takie uznał je za niewiarygodne.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom pokrzywdzonych: P. S. i P. Ś., w których wskazują oni na czas i miejsce zdarzeń oraz przedmioty przestępstwa i ich wartości.

Na podstawie zeznań świadka P. Ś. wartość szkody wyrządzonej przestępstwem została określona inaczej niż w zarzucie aktu oskarżenia, albowiem w toku przewodu sądowego świadek zeznał, iż wartość skradzionej siatki ogrodzeniowej orientacyjnie podana przez niego podczas składania pierwszych zeznań została zawyżona, a fatycznie zamknęła się kwotą 4000 zł, na którą to okoliczność świadek przedstawił rachunek dokumentujący koszty jakie poniósł aby naprawić ogrodzenie.

Na podstawie zeznań świadka P. S. Sąd dokonał również korekty w zakresie wartości skradzionych przedmiotów oraz daty popełnienia czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia. Świadek zeznał, iż drobne przedmioty, skradzione przez oskarżonego i I. J. miały masę ok. 1500 kg, wobec czego, uwzględniając cenę złomu w okresie kradzieży należało wartość skradzionych przedmiotów określić na kwotę 1500 zł. Odnośnie daty czynu pokrzywdzony zeznał iż, kradzież miała miejsce na pewno w marcu, choć nie był dokładnie w stanie wskazać choćby przybliżonej daty. Oskarżony również nie był w stanie wskazać kiedy dokładnie doszło do kradzieży, dlatego też Sąd dlatego przyjął, iż do zdarzenia doszło w bliżej nieokreślonym dniu – w marcu 2012 roku, nie później niż 24 marca 2012 roku, kiedy to pokrzywdzony stwierdził dokonanie przestępstwa.

Sąd odmówił przymiotu wiarygodności zeznaniom świadka I. J.. Podawana przez tego świadka wersja oraz wskazywanie, na to iż oskarżony przyznał się początkowo do winy tylko dlatego, że był po trzykrotnym napadzie padaczkowym została stworzona na użytek tego procesu i służyła uwiarygodnieniu, nieudolnej w rezultacie – linii obrony S. C.. I. J. ewidentnie starał się pomóc oskarżonemu w uniknięciu odpowiedzialności karnej, sam zresztą starał się uniknąć w procesie prowadzonym z jego udziałem.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty zawarte w aktach sprawy. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości, nie były również kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

W zakresie kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonemu S. C., należy wskazać, że czyn popełniony na szkodę J. J. (2) z uwagi na wartość przedmiotu kradzieży (400 zł) stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw, za które Sąd wymierzył oskarżonemu karę 400 złotych grzywny. Co do pozostałych zarzucanych oskarżonemu występków Sąd podzielił ocenę prawną dokonaną w zakresie kwalifikacji przez oskarżyciela publicznego i uwzględniając ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie przypisał oskarżonemu sprawstwo i winę w tym zakresie, dokonując wskazanych wyżej modyfikacji w ich opisie.

Uznając S. C. winnym popełnienia zarzucanych mu czynów Sąd na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu za każdy z tak przypisanych występków kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną w tym samym wymiarze. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, a zwłaszcza pobudkami i sposobem działania sprawcy, społeczną szkodliwością czynu, stopniem winy, osobowością sprawcy oraz postawą po dokonaniu przestępstwa. Ustalone w sprawie zachowanie oskarżonego świadczyło o braku poszanowania dla cudzych dóbr i praw oraz obowiązującego porządku prawnego. Po stronie okoliczności łagodzących Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego. Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kar jednostkowych i kary łącznej Sąd uznał, że orzeczenie ich w powyższym wymiarze jest adekwatne do stopnia zawinienia sprawcy i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwe, a jednocześnie taki wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów, przede wszystkim celu zapobiegawczego i wychowawczego i będzie wystarczające dla zapobieżenia w przyszłości popełnianiu przez oskarżonego kolejnych przestępstw oraz ukształtowania u niego postawy życiowej zgodnej z porządkiem prawnym.

Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosować wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 3. Z uwagi na to, iż S. C. nie był osobą dotychczas karaną Sąd uznał, że wobec tego oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przeświadczeniu, że oskarżony może i powinien z faktu wydania wyroku skazującego wyciągnąć pozytywne wnioski na przyszłość i zmienić swoje postępowanie tak, by nie wejść ponownie w konflikt z prawem. Groźba zarządzenia kary w trzyletnim okresie próby skutecznie powstrzyma oskarżonego od podejmowania jakichkolwiek działań, mogących naruszać porządek prawny. Cel wychowawczy stanowił motywację dla poddania oskarżonego w tym czasie dozorowi kuratora sądowego, który będzie czuwać nad zachowaniem oskarżonego.

Na podstawie art. 72 § 2 kk Sąd zobowiązał oskarżonego S. C. do częściowego naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: P. Ś. kwoty 2000 złotych, natomiast na rzecz P. S. kwoty 500 złotych.

Na rzecz obrońcy z urzędu przyznano wynagrodzenie z tytułu pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w niniejszym postępowaniu, którego wysokość znajduje uzasadnienie w treści art. 29 ust.1 Ustawy Prawo o adwokaturze i §14 ust. 1 pkt. 2 i ust. 2 pkt. 3 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. W sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (pkt. VIII wyroku).

Z uwagi na to iż oskarżony nie posiada dochodów, utrzymuje się tylko z renty Sąd zwolnił go z obowiązków uiszczenia kosztów sądowych (pkt. IX wyroku). Podstawę prawną cytowanego orzeczenia stanowi przepis art. 624 § 1 kpk.